

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Digterens Lyksalighed

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Digterens Lyksalighed", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 301. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich06-shoot-workid81952.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Digterens Lyksalighed

(Harlekin Poet declamerer).

Lyksalig den, hvem Phæbos Harpen rækker!
Hvis Tinding han med Laurbærkrandsen dækker!
Hans Lod er skøn, hans Herlighed er stor -
(sagte) i Ord.

Han paa Begejstrings stærke Ørnevinger
Sig himmelhøjt fra usle Jord opsvinger,
Mens Hoben efter ham forbauset seer -
(sagte) og leer.

Om end hans Bane her var trang og mørk,
Han gjør et Paradiis dog af en Ørk:
Han i et Hav af Idealer svømmer -
(sagte) han drømmer.

Stolt i sin Kraft han trodser Skjæbnens Harm;
Ej Sorgens Pile saare kan hans Barm;
Thi langt ophøjet over dem han flyver -
(sagte) han lyver.

En Skat han udi Phantasien ejer,
Som ej den hele Verdens Guld opvejer;
Han kjender intet Savn, og ingen Nød -
(sagte) undtagen den for Brød.

Hvo ligner ham i Herlighed, i Glands,
Naar, smykket med den skønne Digterkrands,
Som Præst han stander ved Apollos Alter?
(sagte) i Pjalter.

Var han ej til, hvad maatte Verden savne!
Hans Meed er jo at glæde og at gavne,
Hans Standpunct hæderligt og højt forvist -
(sagte) ja i en Kvist.

302

Selv den, som staaer paa verdslig Højheds Tinde,
Jo søge vil hans Gunst - hans Sang at vinde:
Hvor findes den, som Skjaldens Storhed naaer? -
(sagte) paa Bidstrupgaard.

Hans Kvad beundringsfuld Man lytter til.
Hver Gang han med en ny fremtræde vil,
Med graadigt Blik en Skare paa ham venter -
(sagte) af Recensenter.

For Damerne han synger ej omsonst;
Han deler ofte lønlig Kvindegunst,
Saa mangt et Smiil, hvorved hans Sjæl monn' hoppe
(sagte) med Moppe.

Saa vandrer han lyksalig, from og blid,
Et godt, elskværdigt Barn, sin Levetid:
"Den Englesjæl!" Man højt om ham vil raabe -
(sagte) og hvidske: "o den Taabe!"

Ham alle Mand i hele Landet kjender,
Man elsker ham, Man bærer ham paa Hænder,

Man tusind Blomster paa hans Bane strøer -
(sagte) ja - naar han dør.
P. Sp.